

de deler. Vi må ikke glemme, at EU er og fortsat vil være frihedens, fredens og velstandens projekt. De, der boede i diktaturstater i Sydeuropa i 1970'erne og i Østeuropa helt frem til 1989, glemmer det i hvert fald ikke. De mange mennesker, hvis økonomiske situation er blevet forbedret efter medlemskab af EU, glemmer det heller ikke.

EU er i høj grad i dag også et værdifællesskab; et fællesskab, som søger at fremme grundlæggende europæiske frihedsværdier og universelle menneskerettigheder i verden omkring os. Det skal vi have i baghovedet, når vi nu skal videreudvikle det europæiske samarbejde. Vi har allerede opnået meget: Vore hjem indeholder færre kemiske stoffer på grund af EU, udvalget i vores butikker er større på grund af EU, telefonpriserne er lavere på grund af EU, vores badevand er renere på grund af EU, vores ydre grænser er mere sikre på grund af EU. Og jeg kunne blive ved.

Måske er det i virkeligheden nemmest simpelt hen at vende det om: Hvor mange tror realistisk på, at vi ville kunne klare dagens store udfordringer for vores økonomi, for vores klima og for vores sikkerhed uden EU? Måske er det i virkeligheden sådan med EU, at man først rigtig ville lægge mærke til det, hvis det ikke var der. Så ville der være dårligere konkurrence, mindre mobilitet, mindre sikkerhed og mere konflikt mellem landene. Det er vi heldigvis langt fra, men vi skal ikke bare så læne os tilfredse tilbage, for vores globale partnere hviler nemlig ikke på laurbærene, og hvis ikke Europa skal blive kørt agterud, skal vi handle nu.

Der er nok at tage fat på. Vi skal styrke forskning, udvikling og uddannelse; vi skal udvikle en europæisk energipolitik, som gør op med afhængigheden af olie og gas fra ustabile og udemokratiske regimer, en energipolitik, som reducerer anvendelsen af fossile brændstoffer, en energipolitik, som bidrager til at begrænse CO₂-udslippet markant. Vi skal videreudvikle det indre marked; vi skal styrke forbruger- og fødevarerikkerheden; vi skal styrke kampen mod terrorisme, mod organiseret kriminalitet og illegal indvandring; og vi skal styrke den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Det er en fremadrettet dagsorden, som kræver en engageret dansk indsats, og det er en dagsorden, der passer godt til Danmark. Det afspejles også i den politiske aftale, som regerin-

gen indgik med Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti i 2004.

Man kan i øvrigt også aflæse det af undersøgelser om danskernes syn på EU. 74 pct. af danskerne mener, at Danmark har draget nytte af EU-medlemskabet. Det er det højeste tal nogen sinde, og det siger alt om støtten til den resultatorienterede dagsorden.

Jeg tror også, at det afspejler de mange politiske ideer fra Danmark, der vinder støtte i EU-systemet i disse år. Jeg tænker ikke mindst på hele dagsordenen om det, vi kalder resultaternes Europa, men også på øget støtte til forskning, ambitiøse mål på klima- og energiområdet og den berømte danske flexicuritymodel.

Det er et godt udgangspunkt for at fokusere vores energi og vores indsats dér, hvor det betyder noget for menneskers hverdag. Vi skal kort sagt videreudvikle det fremadrettede og det resultatorienterede EU; det EU, der presser på for en ambitiøs klimaaftale i Danmark, i København, i 2009; det EU, der stimulerer beskæftigelse og nytænkning og hele tiden skaber nye og bedre job; det EU, der sikrer god kvalitet i alt, hvad vi omgiver os med, så vores sundhed bliver bedre og vores fødevarer bliver sikrere; det EU, der med sin kamp mod terrorisme, illegal indvandring og organiseret kriminalitet sikrer den høje grad af tryghed, som er så vigtig for os i hverdagen; det EU, der modigt kaster sig ud i verden og skaber fred, uddanner politi og dommere og fremmer demokrati og menneskerettigheder på grundlag af vore fælles værdier; det EU, som også om 10 år er rammen for løsningerne på væsentlige politiske udfordringer i verden, i Europa og i Danmark, og hvor Danmark er fuldt ud med og spiller en central og aktiv rolle.

Det er inden for rammerne af det EU, vi skal arbejde for, at Danmark fortsat kan udvikle sig i en verden med mere og mere globalisering.

Samlet set er det regeringens vurdering, at der er grund til optimisme før næste uges EU-topmøde. Jeg håber og tror, at vi er tæt på at kunne nå til enighed om en ny, anderledes og bedre traktat, en reformtraktat, som vil udgøre rammen for et mere effektivt, demokratisk og fremadrettet EU.

Kl. 10:32

Formanden:

Tak til statsministeren. Og så er det udenrigsministeren for at give sin besvarelse af forespørgslen.